

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Elfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 „
Évnyegyedre	1 „
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosáért közölletnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett. Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyaj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriácsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilftérben magán és pártérdekű cikkekért ólrasó árért elfogadunk.

AGATHA LEIKE.

(Erdődi népmóda.)

Ablakánál ül merengve, várva —
Erdővári tömlőcztartó lánya;
Szíve nehéz, keble dobog, hallik . . .
Lelkében a vágyak ezre zajlik.
Függ szemével a virágos kerten,
Majd mosolyg, és majd ismét leverten
Kézkenője könyvpatákhán ízik . . . .
„Ó, csak ő! és soha, soha mási k!”
— Most belép a kicsinyke szobába
Ő, a rég várt ifju, Herczigán;
Dult vonásin ott mereng a bánat,
Bús jövője képét jelzi tán?!
Hogy a lányka e bús arcot látta,
Félelem szállt szelid houlókára,
És remegve kérdi, S ujra kérdi:
Mért oly levert? mondaná meg néki!
És az ifjú, mint ki gyógyni indúl,
Szól — elkapva heves indulattúl:
„Vén apád, a tömlőcztartó sátán,
Ó oka, hogy boldog nem leszek;
Azt mondja, hogy Te az ő leánya
Koldus szegény arája nem lehet!
Vége, vége! Hasztalan volt minden!
A Lázárok Lázára én vagyok;
Mért is lettem én szegény? oh! mért hogy
Arany s ezüsttel én nem bírhatok?
— De nem, de nem! fölér minden kincsesel
Szívem, s annak minden egy csepp vére,
Mert én — ha kell — éretted kiontom,
Enyém leszesz, esküszöm az égre!”
„— Herczigánom kedves, csillapodjál —
Jó apámat kérni megkísértem;
S esdeklő szóm ha hiába lenne,
Úgyis, úgy is a tied lesz élted.
A hol olyan szerelemben gazdag
Két ábrándos szív lánogl és szeret,
Nincs ott szükség a hiu bálványra,
Mely a földnek méhében született.
Tied vagyok, örökre a tied!
Ezt bátran mondom, félelem nélkül,
Büszke vagyok, hogy téged szeretlek,
Szegényt választék hű szerettemül.
Jer le majdan holdvilágos este
Vári kertünk rózsá-lugasába, —
Ott vár reád Agathád; ott leszek,
El ne felejtésd: rozmarin aljába — — —
„— Ertem, értem; ott, ott leszek én is,
El, elviszem szívem szerelmét is!”
* * * * *
„— Mit álmodál, mit álmodál?
Beszéd el énekeltem!”

„— Elbeszélem, elmesélem,
Ugyan, hol is kezdjem?”

„— Legelől kezd, legelején,
Azután a végét,
Elhallgatnám beszédedet
A világ végéig!”

„— Angyal voltam álmaimban,
Ugy e, balga álom?”

„— Igaz, igaz! helyesen van,
Ébren is úgy látom!”

„— Engem Isten földre küldött
Békehírdetőnek,
Magyarok közt, törökök közt
Kiengesztelőnek.

Egy basának megtetszettem,
S hitt is háremébe;
S apántól — oh hihetetlen! —
Drága pénzen kére.

Elbocsátott apám, s engem
Megölt a búbanat;
Eltemettek török földön,
Lelkem ment utánad.

S ott virrasztott ágyad felett,
És szenvedtél szörnyen;
S ilyen beszéd folyt közöttünk,
Közötted és köztem:

— Im, itt vagyok, hű szerelmed
Halálban sem hűtlen —
S vígasztalul tégedet én
Ágy szélire ültem.

— — — Tehát igaz? Hah! megölöm,
Gyilkom belemártom — — —
. . . . . Ijdedten ébredtél föl,
S elröppent az álom.”

A mint a lány elmondta az álmot,
Szerelmese elkomorult, látszott;
„Ugy-e, ugy-e: álomnak is dőre?”
„Agathám, én félek, félek tőle!”
„Derülj, derülj! vagy miért is mondtad?
Miért is nem tartottam titokban?
Elhallgatám, ha tudom, hogy arcod
Pusztá álmot valónak is tartott — — —
„— Meglásd, van a sejtelenben igaz:
Keszervben rejlik néha a vígasz!”

János Zsigmond király megjelent hadával,
Kívül meg a török, roppant táborával . . . .
Foly, patakzik a vér, pusztulás a vége,
Sok török lel helyet a hetedik égbe.
A török basának vesztesége szörnyű,
A várat bevenni nem oly igen könnyű;
A falakról rájok forró olajt tótnak,
Majd meg ismét égőszurkot hánynak, öntnek.
A basát elhagyja végre a kielent:
„Föl tiám, a falra! vár reád gyöngyélet!
Czifra hárík fognak veletek encyogni,
Alláh szerint ha az égbe kellend menni!”
— A basa föl pattan félholdas lovára,
S vizsgálva a várat köröskörül járja;
S a mint a várlokra magasba pillantott,
Meglát egy gyönyörű amazoni arcot;
Elfogta a basát a báj, az igézet,
S a mint reá jobban, s ujra jobban nézett,
Látta, hogy az égő kanóczokat hányja
A vén tömlőcztartó vitéz magyar lánya.
„— Megkerítlek még én; nem marad ez ekkép,
— Gondolta a basa — ostobán is tennék,
Ha elnem fognának. Szükségen lesz rád is,
Legyen hárememben Erdődi leány is!”
. . . . . Most az ostrom megszünt; pihen,
. . . . . aki fáradt;]

Táplálja a basa szívén a kéjvágyat;
Gyorsan futárt küldet az erdődi várba,
Megtudakolni, hogy miféle leány a’?
S magához hívhatja Herczigáut, s ez eljött,
Szólt hozzá a basa, állván vele szemközti:

„Hallottam, hogy szegény vagy, jó fiu!
Pedig, ki koldus — azt már tudhatod —
Azé nem élet; s köszönje, ha az ég
Az üdvösségből kis részt juttatott.
Mi az élet — arany s ezüst nélkül?
Örök nyomor, gyötrelmes végezet!
Kincsen vehetsz kéjt, üdvöt és gyönyört,
Csak áruba bocsássad lelkedet!
S miért ne? ha akadna jó vevő,
Ki drága pénzen megfizethetend — — ?
S te koldus vagy, nemde koldus, — kinek
Szerencséje, ha ujra por leend?!

Lásd, jó fiu! te birsz egy szép leáyt,
E szép leány csak szív és semmi más;
Szívben szerelem, de arany nem terem,
S tenéked az nem nagy vígasztal.
Kössink alkut! megveszem e leányt,
Egy kalappal kapsz tiszta szín-aranyt,
Csak légy reá, hogy elrabold nekem . . .
Hah! mily dicsó, hah! mily remek kaland!
Az ár megszabva . . . Tetszik-e, vagy nem?
Szólj, mert különben fejed vétetem!

„Nem”-et ne mondj, ha kedves életed,
Ha ugyan azt annak nevezheted!
„ — Kegyelmes ur!” — Szólt most
Herczigán]

Számot vettem s elhatároztam :
A lány tied lesz. Holnap éjféltábra
Légy a kis erdő nyugati aljába . . .
„ — Én ott leszek ; ha megcsalsz, jaj neked!
„ — Kegyelmes ur! mint mondtam: úgy
teszek!”

(Folytatása köv.)

AZ ÉV ELSŐ NAPJA PESTEN.

Az obligát köszöntgetések nagy
napjára viradtunk. Csupa szívnek lát-
szik az összes emberiség, — már t. i.
az. amelyik Krisztustól számítja a na-
pokat s nem Mohamed futásátul, Con-
fucse első beretválkozásátul, vagy plé-
ne a világ teremtésétől. (?) —

A roppant időkbl egy daraboc-
kát tehát ismét megegyéresítettünk,
mouvdán nekie nagy bölcsen: légy
1876! És úgy lön.

E napon — mint mondók tehát
— csupa szívnek, merő jó kívánatnak
hazudozza magát még az az ember is,
ki idáig maró fogait mutogatta. Most
egyszerre megszeliül, kezébe veszi szív-
vét mely e napra betanított szajkóként
azt esacsogja hozzád „BÓLDOG ÚJ
ÉVET!”

Hánytól megcsik pedig, hogy míg
tenyere piszkos, a szíve meg épenséggel
tisztátalan. Tessék nármost aztán a jó
kívánat! — Hasonlít ahhoz, mintha
mosatlan edényből kínálnának ebéd-
re aluttejvel, melyet hogy előtted
előbb a légy kóstolt meg, kétségtelen-
en tesz az a körülmény, hogy a légy —
tán öngyilkossági szándokból — tej-ha-
lált keresett, s amit keresett azt ott
meg is találta.

Az illembeli tisztelgésnek
sohsem voltam barátja. Az illembeli jó
kívánatot pedig olyannak tartom
mint a köteles templomba-menést, mu-
száj imádkozását (kőjök koromban volt
benne elég módom.) vagy a macska
prüsszenését. Sótalanunk, izetlennek,
akceptálhatatlannak, vibrációnak vagyis
hangrezentésnek.

Van abban valami Zoilus toll ál-
tal díesérni méltó szépség, hogy nekem
ugrat valamely halandó társam, — ki
egészségemre, betegségemre, jó vagy gon-
nosz állapotomra annyit se hederített ed-
dig mint a Létai halott a porozó cédula-
lára — s azt mondja nekem nagy is-
merős kőpén: „BÓLDOG ÚJ ÉVET!”
S nekem jún az is e napon, ki oddig
tudtom szerint hátulmart. rágalmozott
stb. — mintha csak valami pápai bün-
bocsánati pakszus védelme mellett érez-
né ana biztonságot, melynélfogva eddi-
gi eselekedetei kutyába se vethetné-
nek. — s rá m kiáltja hogy: „BÓLDOG
ÚJ ÉVET!” E napon az üdvözletek tö-
li lepkei a billettek is szárnyra kelnek.
A pillék váltatai szerint czifrákódva,
aranyosan. ezüstösen, koronákkal, vagy

csak kutyabőr jogosítványok jelző kép-
letével, illatosan vagy illatmentesen.

No hát nézzük ezeket.

Az első billetten nagy lakónikus
rövidséggel ott prezentálja magát a tu-
lajdonos neve alatt „b. u. é. k.” —
Mintha csak azt izenné egyttal X. ur:
amint láthatja ön, kimondhatlan ter-
hemre esett időt tölteni önért
és önnel, mit bizonyítványul kérek te-
kinteni arra nézve, hogy csakugyan
restelkedtem önnek a „b. u. é. k.” ér-
telmét egészen kiirmi, s miattam akár
így értelmezheti: bolond uraságod! érti
kend!?

Köszönöm filiszter barátom! a
megemlékezésedet.

De még ennél is kedvesebbek azok,
kik már nyomatják céduláikat, ne-
hogy azokra saját kezökkel csak egy
betűt is kénytelenítessenek reá pingálni.
No, ez még jobban megtisztelt; alkalmat
ad rá, hogy higgyem, miszerint ha
már nyomatta, nehogy nyakán marad-
jon: fogot hozzá egy esomó embert, hogy
azok közt ezt szét ossza. Nesze neked
is, neked is, neked is! Boldog vagy
most ugy-e? hogy emlékezősem kama-
rájából megkínáltalak egy kanál ko-
csonyával?

No neked még duplában köszö-
nöm finomság pacsulihában fűrdött ga-
vallérom az üdvözlésedet, vagyis kocsö-
nyádat. Hanem tudod mit? Jobb lett
volna ha a nyomatási költséget, s külön
kosztümjére oda biggyesztett postabé-
lyegedet pénzüli adtad volna ki valami
szegény krumpliban szűkölködőnek, e-
tán ezt jobban meg tudta volna kö-
szönni, mint én.

Hija! de a nagy városoknak sok
oly nemű esiszolt manirja van, melyet
holmi közönségesebb kiadásu halandó
nem igen ért, s nem becsül úgy, mint
amint ez tán dukálna. — Nohát marad-
legyen ez a mi bajunk!

Még ezek azonban csak hagyján!
mert ezek legalább neked kívánának
emigy amugy valamieskét ingyen. —
de midőn fölkerelkedik az a zöm, mely
töled kíván valamit azért, hogy
szív nélkül kifejezett esacsogáli frázisát
meghallgattad, no már ez aztán vala-
mi b.

Vannak továbbá e napon vizitel-
getések is. Ezek két részre oszthatók:
t. i. benső becsülésből, vagy köteles-
ségbl származottakra. Elmegyünk
azokhoz kik szívünkhez közelebb álla-
nak, mintha azt mondanánk nekik:
minden napra csak jót és csak jót kí-
vánunk mi nektek, fölösleges volt hát
ezt ép e napon bizonykolni; emél fog-
va vegyétek a mázsához nyomtató-
kul e kis májat. A köteles tisztel-
gést nem értem, nem gyakorlom, tehát
erről mit sem mondhatnék. Pedig ha
mondani kellene, nagyon sok fűesát,
komoly komikumot lehetne e hízélgő,
majd szolgálai alázattal, majd kedvetlen
arczra rá erőszakolt édeskedéssel stb.
stb. spékelt, higitott, kövérített, molo-

rosszággal czifráu bénított műveletről
szólani.

Node egyet a hivatalos feléből:
vannak sokan, kik a miniszter elnök új
év reggeli hivatalos vizitjét Simor pri-
máshoz — nem értik — Eredeti! s
van ezen valami meg nem érthető? —
Az ország primásához, az ország-
ház egykori kontrása mi más mint
egészen kollegialis okokbl mehetett.
Aki ebben valami bémálkozásai,
vagy manó nem tudná még mi nem
más okbli hajlamat keres, kutat, haj-
szol: az ez általam tett biztosításba tö-
kéletesen bele nyughatik; bele nyugod-
nia illik.

Ne féltsétek a szittya Palmerstont
a provincziális pápával szemben. Az
egyik csak Sim(a)or, míg a másik már
Sima-or-szág lár.

Hah! de kezdődik a heccze! a fass
vagy fizess! idénye. (Tudom hogy „ivad”
is van a világon, ép ugy mint teknős
bőka; de ha én nem akarok enni
belőle?)

Klop klop . . . !

Szabad.

— Boldog . . . !

Ha boldog járjon békével s
köszönje istenének.

— Kérem a tek-urat! egy kis
mondókám volna, ha megméltóztatnék
hallgatni elzengedezém.

. . . Nohát egykettő!

Jaz ó jév jelpihenéssel

Jaz napok elmentek félre.

S az ÚJÉV közénk esepent, mint

S a spanyolvaksz a levélre

Spanyolviaszk ez az év is.

. . . Hadd kapok egy bankót én is.

— Miután a bank kérdés még

nyugvó állapotban van, várjon kend a
kívánatával addig míg feltápaszkod-
hatik, ha akkor jön kend, megkap-
ja rigmusáért a bankót.

. . . Jaj tek: uram! szegény va-
gyok én, meg nagyon ihatnám, ítélet-
napig nem várhatok én.

Teremtette paraszta! nincs en-
nek valami elősejtelve?!

No itta rigmus ára, tessék más-
ra kopogtatni.

* * *

Már ismét valaki kopogtatja az ajtót
(Három férfi és egy asszony hang
rálézdi:)

Te benned bízunk eleitől fogva.
Uram téged tartottunk hajlékunknak
Mikor még semmi hegyek nem
voltanak . . .

— Biz az jobb volna részeg djsz-
nök! ha kendtekre nézve maig se vol-
nának azok a hegyek.
. . . Boldog Húsvét . . . vagy m' az

isten csudája! Karácson . . . vagy, hogy is híjják napokat kívánunk Naacságának.

Az apátok füle! . . . Ittegy hatos . . . mars!

Hát kend miféle fán termettember? — Én a harangozó vagyok, sokszor könyörögtem az ur életéért: bóldog . . .

Nem kell; nincs hitele kendnek az égben; tavaly is ép ezt mondta kend s maig is bóldogtalan vagyok. Itte a pénz ni menjen kend s nyelje le.

Mi meg uram a világosság tényezői vagyunk.

Hogyan! írók önök? — Az isten mentse meg tőle még a kintjáró kutyát is, dehogymeg uram! . . . lámpagyújtogatók . . . Bóldog uj . . .

Jól van jól, itt az olajra való amit krumpliból gyártanak a kendtek számára . . . Kifele!

Tekintetes uram! én meg épp a tömlőczből-jövök.

— Kár volt ott hagyni, melegebb van ott most mint ide ki. Mi baj no?!

Emlegettük a tek-uratt oda bent egy pár jó pajtásommal, azok itt voltak tavaly, s azt tanácsolták, hogy jöjjenek el magam is, a tek: ur nagy pártfogója a szegényeknek.

— Jobb ha valami tőzsér fajtához megy kend, ott kollegiálitásból okvetlen kapni fog valamit. Féljobbl . . . indulj!

Ni ni! most meg házmester, kéményseprő, favágó, útkaparó, mosónő . . . jaj jaj! futnom kell, — mert még amilyen szűk világot élünk, félek, hogy egy pár miniszter is útnak indul hatott, hogy az országos defizitek némi pótlására meg bóldog új eszterendőzzön minden araváló halandót.

Legalább nem lehetetlen. Vagy ha lehetetlen akkor legislegalább nagyon felférne.

Bodossy Pál.

TALÁNYOK.

Mi az:

I. Magának is rossz van, s mégis millió mások is az övét használják.

II. Enni való bár és övé,

— Mint a neve is mutatja —

De nem eszi soha, aztán

Még másnak se kínálgatja.

(Megfejtésük a jövő számban.)

A közelebbi számbeli rejtvény: **AZ IDŐ.**

A RÉBUSZ értelme: **KISS ERNŐ.**

Helyesen megfejtette: **KISS FERENCZ.**

Kihúzott lotteria számok. 1876.

BRÜNI, Január. 6-kán.

76. 47. 9. 29. 31.

Felölös szerk. s laptulajdonos.

Báthory Sándor,

H I R D E T É S E K.

H I R D E T É S.

Alulírott itt mulatása ideje alatt, mely jelen vásár végéig tartandó, ajánlja magát művésziileg szerkesztett zománczozott fogazatok, valamint egyes fogak betételére, úgy azoknak tisztítása, plumbirozása, reszelése és kivételére, mely műtétek a legnagyobb vigyázattal, és ovatossággal vitetnek véghez. — Azon bizalomnál fogva, melylyel több éven keresztül megajándékozottat, reményli, hogy miután előbbi itteni tartózkodási helyét Nagyváradal cserélte fel, minden vásárkor ide teendő átrándulása alkalmával számos látogatóskanak fog örvendhetni.

Giraud Ottó.

Lakása Széchenyi-utcán, Mencze Henrik nr 1813. szám alatti házában.

1—2.

7647.

1875.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes a debreczeni első **ipartársulati-bank** részére alperes **Gombos János** derecskei lakostól 950 arft. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a derecskei 659. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1053 h. r. sz. a. bejegyzett s 250 arftra becsült. házasteleknek — továbbá ugyanazon telekjegyzőkönyvben I. 2 — 11 r. sz. alatt bejegyzett 1000 forintra becsült külsőségeknek a tagosítás folytán 388, 511, 480, 449, 369. térképi számnak alatt kiadott **26 hold 596** ölnök végrehajtást szenvedő Gombos János illető felerésze a megkísérlet első árverésen elmen kolvén, azok a kitűzött második határidőben u. m. **1876 január 13-dik** napjának d. e. 10 órájkor Derecske város házában a derecskei kir. járásbírótság által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által letendő bánatpénz 25 arft. illetve 100 arft.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig 15—30—45 napok alatt az árverés napjától járó esodékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz a 2utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténi és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi december hó 24-én tartott üléséből.

1—1.

Dienes Barna,

jegyző.

276 V. p. 1875.
7078.

Arverési hirdetmény.

Alulírott végrehajtó által közhírré tétetik, hogy **Liederman Mihály** részére, **Szilágyi Gábor** alperestől 1000 arft s járulékai erejéig 1874-dik évi April hó 16-kán bíróság le-

foglalt activ követeléseknek árverés útján leendő eladatása a t. kir. trvszk, mint telekkönyvi hatóságnak 7078/1875 sz. a. végzése folytán elrendeltetvén, az árverés határidejeül f. évi január 15-dik napjának d. e. 9 órája kitűzetik, a midőn is azok, végrehajtást szenvedettnek Nagyuj-utcazi 1606. sz. a. lakásán tartandó nyilvános árverés útján, azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetében becsáron alól is, a legtöbbet ígérőknek elfognak adatni

Kelt Debreczenben, 1876 Január hó 4-kén.

Mészáros László,

1—1.

bir. végrehajtó.

6411.
1875.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Debreczen város polgármestere részére, alperes Kiss Ferencz, és neje Bacsonyi Sárától** 1000 arft. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2821. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 3000 arftra becsült **2031. számú házastelek** és 5 hold 250 ölnök földi részét 1876-dik évi január hó 21-dik. **szükség esetére Február hó 21-dik napján délutáni 3 órákor, a törvényszék** tárgyaló teremében végrehajtó **Mészáros László** által tartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-ka, vagyis 300 arft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési hatámapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik hatámapon azonban becsáron alól is eladandak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentit telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap múlva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegendet nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Debreczenen László által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémy közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi November hó 12-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

3—3.

5781. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ípar és kereskedelmi bank** részére, alperes **Külesár János**tól 240 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 78. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett czepléduczai **87-dik számú házastelenek és 1 hold 50 □ öl** onodó földnek összesen 1250 arfra becsült fele részei **jövő 1876-dik évi Január hó 12-dik**, szükség esetére **Február hó 12-dik** napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi iródban végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 125 arft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánt pénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1. 3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentírt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett háznak a leütéstől számítva 14 nap múlva, a többi ingatlanok

nak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegendet nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Ujvári István által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémy közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-ik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

3—3.

5681. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ípar és kereskedelmi bank** részére, alperes **Külesár János**tól 240 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 78. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett czepléduczai **87-dik számú házastelenek és 1 hold 50 □ öl** onodó földnek összesen 1250 arfra becsült fele részei **jövő 1876-dik évi Január hó 12-dik**, szükség esetére **Február hó 12-dik** napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi iródban végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 125 arft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánt pénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első leütéskor azonnal, a második és harmadik a leütéstől számítva 1 és 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentírt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegendet nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Ujvári István által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémy közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

3—3.

zók, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Kálmán ch helyi Mór által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémy közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

3—3.

5610. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére, alperes **Péntek Gábor**tól 330 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3046. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett **Varga utcai 2259-dik sz.** házastelenek és 9 hold 900 □ öl onodó földnek 1020 arft. becsértékű — és a régi tkv. 1962-dik lapján beírt halapj **10 hoglyás kaszálónak** 420 arft. becsértékű egy — **egy tízed része** jövő 1876-dik évi **Január hó 11-dik**, szükség esetére **Február hó 11-dik** napján délutáni **3 órakor**, a trvszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis a házbirtokrszre 102 arft. a kaszálló birtok rszre 42 arft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánt pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentírt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak az az özvegy P é n t e k Bálintné B u d a i Juliánna bekebelezett haszon élvezeti jogának megszüntével lép birtokába és használatába tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a birtokba vételtől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegendet nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémy közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.